

Den første gang jeg så dig

(Til Frida i romantiske stunder udtalte bekendelser, som dog af hende, kærligt afværgende, blev kaldt "overdrevne ord.")

B. S jøberg
arr. Finn Roar
dansk tekst: Finn Gravesen

Bossa ♩ = 72

0

$Fadd^9$ F^{11} $B^b maj^7$ $A^b dim$ Am^7

Den første gang jeg så dig, det var en sommerdag, om

$B^b maj^7$ Bm^{7b5} C^{11} $C7b9$

for mid-dag'n, da solen lyst klar. Og

$Fadd^9$ F^{11} $B^b maj^7$ Bm^{7b5} F/C

alle engens blomster som hver et lille flag

F C/G G^7/D G^7

de stod og nikked stille par ved par

C 15 C Gm⁷ C⁷ F C⁷/G F/A

Og vin - den suk - ked læng - sels - fuldt,

Pno.

B^bmaj⁷ A^bdim Am⁷ Em^{7b5} A⁷ Dm A⁷/E Dm/F F[#]m^{7b5}

20 og ne - de der i van - det, der le - ged bøl - gen el - skovs - fuldt med

Pno.

G⁷ C^{7b9} C⁷ Fadd⁹ 25 F¹¹

mus - ling - er i san - det. Den før - ste gang jeg så dig, det

Pno.

2 B^bmaj⁷ A^bdim Am⁷ B^bmaj⁷ Bm^{7b5} Fadd⁹/C₅ Dm⁷

var en som - mer - dag, jeg tog din hånd i min i som - mer -

Pno.

C¹¹ C¹¹ Fadd⁹ Fmaj⁷ maj⁹ B^bmaj⁷/F

lan - - det.

10 Gm⁷/F C⁹/E 1.2.3. 15

1.2.3. C⁷b⁹ forspil og efterspil antal takter ad lib. efterspil : fade

Gm⁷/F C⁹/E Fmaj⁷/E Den

Den første gang jeg så dig, det var en sommerdag,
om formiddag'n, da solen lyste klar.
Og alle engens blomster som hver et lille flag
de stod og nikked' stille – par ved par.
Og vinden sukked længselsfuldt, og nede der i vandet,
der leged bølgen elskovsfuldt med muslinger i sandet.
Den første gang jeg så dig, det var en solskinsdag
jeg tog din hånd i min i sommerlandet.

Den første gang jeg så dig, da lyste sommerskyen
så strålende som svanen i sit skrud.
Da lød en salig jubel i skovens grønne bryn.
en fuglesang fra skovens dyb herud.
Så kom en sang fra himmelen, den lød som mange flere
det var den lille lærke grå – så svær at observere.
Den første gang jeg så dig, da lyste sommerskyen
så strålende og skøn som aldrig mere.

Og derfor når jeg ser dig – selv på en vinterdag,
når sneen ligger blinkende og hvid.
Så hør' jeg sommervinden og lærkens friske slag
og bølgens brus som før ved sommertid.
Så er det som når grønne vækster op imod mig drager
med klokkeblomst og kløverblad, som elskende behager,
at sommersolen skinner på dine træk i dag -
som rødmer og som stråler og betager.